

lighed komme til at svare Noget, som de aldrig vilde være i Stand til at svare.

Nyholm: Den ærede Ordfører har i Anledning af Forslaget under Nr. 4, som jeg i Forening med 4 andre ærede Landsktingsmænd har tilladt mig at fremsætte, rettet den Forespørgsel, hvilken Terminus der skulde lægges til Grund for det Arbejde, som saaledes ikke var ydet. Jeg skal tillade mig at bemærke, at jeg for mit Vedkommende med Billie ikke har sat en saadan. Jeg troer, at dersom man nu skulde gaae ind paa en saadan Terminus, da da vilde den hele Lov efter min Formening komme til at laborere af flere Feil. En saadan Terminus vilde jo vist iøvrigt ikke være vanffelig at fremsætte; en saadan lignende Terminus har netop om Gaardmandsarbejdet i det oprindelige Forslag, som fremsom fra den forrige Indenrigsminister, endogsaa været ansat til 5 Aar. Men det ærede Thing her synes i det Hele ikke at ville have saadanne Regulativer, hvor saadanne nøagtige Tidsbestemmelser være fremsatte, ind i Loven. Det har nemlig villet, at dette Spørgsmaal skulde afgøres ved et upartiist sagkyndigt Skjøn af Afsløsningskommissionerne, og jeg troer ogsaa at man derfor meget trygt kan med Hensyn til dette Spørgsmaal stole og forlade sig paa dem i denne Retning. At Forslaget i den Grad skulde være stridende mod al Retfærdighed og Billighed, som det idag af et meget æret Medlem (Stampe) er fremsført, troer jeg ikke er Tilfældet. Jeg vil i det Mindste for mit Vedkommende meget nødig gjøre mig skyldig i at fremsætte Noget, jeg maatte finde aldeles stridende mod Retfærdighed og Billighed. Det er vel saa, jeg har allerede ved et lignende Forslag, som blev fremsat under Gaardmandshøveriet, indrømmet, at det var den svage Side ved dette Forslag, som dengang blev antaget af Thinget —, det er vel saa, siger jeg, at der maaskee endogsaa til en vis Grad kan siges at ligge noget Uretfærdigt deri; men jeg vil henstille til den ærede Landsktingsmands Overveelse, om man skal saaledes lægge Retfærdigheden paa Vægtkaalen, naar det er saaledes, som tidligere anført, og som jeg har af egen Erfaring, — thi jeg har Fæstebreve, hvor der findes Ugedage, som jeg al-

drig har anseet det for retfærdigt at fordrø af den simple Grund, at jeg troede, at Huusmanden ikke kunde forrette dem —, og naar man i det Hele vil gaae ind paa, at enhver saadan Pligtarbejder skal gives Leilighed til at blive fri for Arbejdet mod passende Vederlag, hvis man nemlig ikke føier en saadan Sætning til, som den her foreslaaede, da vil man aldeles udelukke dem deraf, medmindre Godseieren af sig selv vil afstaae dette Arbejde, men herfor er der ingen tilstrækkelig Garant for vedkommende Pligtarbejdsyndende. Jeg troer visseelig, at man behøver ikke at frygte saa overmaade meget for nærværende Forslag, jeg troer, Sagen vil i Reglen i denne Henseende, som i saa mange andre, saaledes i den nærværende Sag finde en billig og retfærdig Afgjørelse selv med Tilføining af disse Ord, naar man blot har Tillid til Afsløsningskommissionerne, en Tillid, som det imidlertid forekommer mig, at man ved flere Leiligheder her i Salen ikke har været meget stærk i at fremhæve.

Simony: Det vil være i Thingets Erindring at § 6 i Loven, saaledes som den af Regjeringen var forelagt, gik ud paa at bestemme med Hensyn til det Vederlag, som blev at erlægge for det der omhandlede Pligtarbejde, deels at Udpantningsret for dette Vederlag kunde vedtages af Parterne, deels at en saadan, paa Paastand derom, kunde tillægges den Arbejdsberettigede ved Afsløsningsmændenes Kjendelse; men disse Bestemmelser undergik ved de under anden Behandling til Paragraphen stillede tvende Endringsforslag den Forandring, at Ret til Udpanning ved Afsløsningsmændenes Kjendelse vel skulde tillægges den Arbejdsberettigede, men dog kun naar derom blev nedlagt Paastand. Den paagjældende Deel af Paragraphen blev derhos opløst i 2 forskellige fra hinanden affondrede Sætninger. Den Affatning, som Paragraphen derved har modtaget, forekommer mig imidlertid mindre heldig. For det Første, forekommer det mig at Affatningen af den paagjældende Deel af Paragraphen kommer til at lide af nogen Utydelighed. Det kunde nemlig synes, som om den Ret, der omtales i den sidste Deel af Paragraphen, er den samme, som omtales i den